

Kvotur fyri javnstøðu ella hvørji eru ráðini

EYÐGUNN SAMUELSEN
løgtingskvinna

Nú vit aftur hava verið til próvtøku hjá ST viðvíkjandi javnstøðuni í Føroyum, nevnið ST, at ein møguleiki er, sum eitt fyribilstiltak at áseta kvotur fyri at kynini verða javnt umboðaði eitt nú í privatum og almennum nevndum. Landsstýrismaðurin í javnstøðumálum sigur,

sambært kringvarpinum, at vit ikki skulu hava kvotur fyri at fremja javnstøðu. Flest øll eru samd um, at tað er óheppi við kvotum, og at hetta bert er ein neyðloysn. Men tá ið vit ikki skulu hava kvotur, so skyldar politiski myndugleikin okkum at koma við greiðum boðum um, hvat ið so skal gerast, istaðin fyri kvotur.

Sambært talvu, ið er viðlögð løgmannsrøðuni, so vóru tað í 2008 1440 leiðarir í Føroyum. Av

hesum vóru 1270 menn og gott 1% kvinnur, í tali 170 kvinnuligir leiðarar.

Ímyndið tykkum eina løtu, hvat ið hevði hent, um stöðan var tann øvugta, at tað bert vóru gott 1% menn í leiðandi störvum í Føroyum. Vænti at hesin trupulleikin hevði fyllt fjølmíðlarnar í bæði vikur og mánaðir. Hevði heldur ikki verið kløkk, um tiltøk innan lóggávu, kvotur, bindandi mál og sanktiónir ímóti teimum stovnum, ið ikki yvirhildu málini,

høvdu verið frammi í kjakinum.

Afturat syndarligu stöðuni í Føroyum viðvíkjandi javnstøðu, so er tað ein veruleiki, at tað eru 2000 færri kvinnur, enn menn, í Føroyum. Kundi hugsast, at vantandi javnstöðan er ein av orsökunum. Hvi skulu kvinnur við útbúgv-ing tíma at flyta heim, tá ið tær ikki sleppa upp í part?

Tað eigur at verða meldað greitt frá politiska myndugleikanum til dómis, at økist kvinnumboðanin

ikki í nevndum - almenn-um sum privatum - til umleið javna umboðan innan 1. januar 2011, so verða kvotur ásettar ella bindandi mál verða sett fyri, hvussu vit røkka málinum.

Vit skulu heldur tillaga arbeiðsmarknaðarlóg-gávuna, sigur landstýris-maðurin. Tað er alneyðugt miðvíst at tillaga arbeiðs-marknaðarlóggávuna, so arbeiðs- og familjulív verður í størri samljóði við hvørt annað. Men okkum

vantar at fáa at vita, hvat verður broytt, og nær verður tað gjørt.

Landsstýrismaðurin skyldar okkum at koma við einari greiðari útmelding. Hvat innihald er í javn-støðupolitikkinum, hvussu ætlar hann at útinna, í verki, orðingina í sam-gonguskjalinum um, at virkast skal fyri javnstøðu á arbeiðsmarknaðinum, í politikki og samfelagnum annars.

Javnaðarflokkurin

JÓHAN HERI JOENSEN

Í mínum ungu døgum (60'unum – 70'unum) vóru veruligar hugsjónir galdandi. Eg kundi síggja upp til og góðtaka tann politikk, sum førður varð, arbeiðt varð veruliga fyri teimum veiku í samfelagnum. Hugsjónirnar hjá Javnaðarflokkinum vóru tær politisku hugsjónir, sum veruliga hugtóku meg, eg havi eisini bilt mær inn, at tað varð í Javnaðarflokkinum, eg hoyrði heima.

Javnaðarflokkurin, sum eg kendi hann, hevði tey veiku ovarlaga í síni stevnuskrá, men tíverri eri eg í dag av tí fatan, at mín hugsjón, er avoldað og hoyrir eini farnari tíð til.

Sjálvur havi eg altíð hildið, at eg varð ein try-stjórnaður javnaðarmaður,

sum eingin kundi vika, men nú sjálv leiðslan so dyggiliga svíkur, kann eg ikki halda áfram at krúpa til krossin. Eg kann ikki góðtaka fjarða politikkin.

Jóannes vísir á, at vit skulu spara. - Jú gott er við tí - men hvi eru pensionistarnir fyrsta álopið? Eru tað fyrst og fremst pensionistarnir, sum Javnaðarflokkurin hevur at dúva uppá? So gevi eg tær rætt – so er illa stætt í samfelagnum.

Um pensionistarnir skulu verða berandi kreft-irnar, so er tíð upp á at lukka biksina og øll í felag flyta av landinum.

Tann leið, sum Javnaðarflokkurin í hesum døgum koyrir eftir, sigur mær, at eg stuðli skeivum flokki.

Um álopið, sum Javnað-arflokkurin hevur á pen-sionistar verður framd í verki, so er mín stuðul til flokkin farin, og eg rokni eisini við at fleiri fylgja mær í fallinum.

Skiparin má av brúnni!

SIGFRÍÐUR OLSEN

Mong av okkum menniskj-um hava helst tað í lyndi borið, at júst okkara hugs-anir og okkara meiningar eru tær einastu røttu. Men lívið lærir okkum, at tað, ið vit trúðu fult og fast uppá, og tað, ið vit vóru heilt sannførd um, slettis ikki altíð var soleiðis, ið vit av fyrstan tíð høvdu ímyndað okkum. Men gjøgnum lívið, í útbúgving, arbeiði og felagsskapi við onnur fingur vit so mangan at sanna, at alt ikki var soleiðis samanskrúvað, sum vit - hvør sær - høvdu hugsað okkum. Hugsí tó, at tey allar flestu av okkum gera okkum metingar og meiningar út frá tí grund-støði, ið lagt varð í okkum frá barnsbeini av.

Undirritaði tekur fult undir við javnaðarhugsjón-ini. Tori væl at siga, at eg eri sosialist. Mær hevði

dámt nógv betur, um vit, ið stuðla javnaðarhugsjónini, nevndu okkum demokrat-iskir sosialistar heldur enn sosialdemokratir. Men fyri árum síðan eydnaðist tað høgراكreftunum at gera orðið sosialist til nærum eitt banniorð, tíverri. Fyri mær hava tey politisku valini verið sera løtt. Havi, síðan eg fekk valrætt, valt Javnaðarflokkin. Dugdi ongantið at síggja Tjóð-veldi sum ein sosialistiskan flokk. Helt altíð, og haldi partvíst framvegis, at Tjóð-veldi bar alt ov nógv brá av egoismu og tilgjørdari nationalismu.

Um vit samanbera polit-isku flokkarnar við ein skipa-flota, so er eingin ivi í míni sál, at Javnaðarskútan er og hevur verið tann besta heilt frá tí, hon fór av bakka-stokki. Mangan varð siglt og roynt í ringum og baldrutum sjógví, men skiparar og manning stóðu saman um kósina soleiðis, at vit aloftast, tá saman um kom, kundu semjast um, at túrar-nir vóru brúkiligir og góðir.

Mær tykir, at síðan núver-andi skipari kom á brúnna, hevur Javnaðarskútan rættu-liga broytt kós: Er farin at royna meir og meir í borg-arligum sjógví og hevur havt lyndi til at ota seg inn á farvatn Fólkaflaksins. - Tær góðu og kendu leiðir-nar, tykir mær, eru gloymd-ar, og manningin tykist stara seg blinda upp á skiparan á brúnni. Haldi, at tað bert er Gerhard, sum er farin upp á brúnna og sagt, at nú má kósir broytast. Mær vitandi fekk hann einki viðhald. Tvørturímóti fekk hann nakrar ferðir harraboð frá skiparanum um at koma upp á brúnna og standa skúlarætt, tí at hann ikki vildi víkja frá nøkrum moralskum og etiskum reglum, sum vóru galdandi fyri seg.

Í gjár varð nýggj veljara-kanning fráboðað, og í »Degi og viku« í gjárs-kvöldið varð formaður Javnaðarfloksins spurdur um orsøkirnar til ta sera vánaligu undirtøku, flokk-nir vóru brúkiligir og góðir.

løgtingsval hevði verið nú. Boðini vóru ymisk: Fíggjarkreppa um allan heimin. Tað hevði gingist so sera illa í Íslandi o.s.fr. Men so tað allar besta av øllum: Vit - altso odda-fólkini í Javnaðarflokki-num - eru ov vánalig til og duga ov illa at at selja okkara boðskap og úrslit.

Loyvi mær at spyrja: Hvønn boðskap hevur núverandi formaður lagt mest dent á? Hvørji nýbrot eru hend á javnaðarleið, síðan hann gjørdist for-maður. Og hvussu í allari víðu verð kanst tú selja borgarlig sambands- og fólkaflaksúrslit og vænta, at veljarin við tí fer at tekkjast Javnaðarflokkinum???

Ymist er, hvussu veljara-kanningar verða tulkaðar. Í mær er eingin ivi: Javnað-arskútan er farin av kós. Trúgví neyvan, at skiparin broytir hana stórvegis. Og er hendan veljarakanningin eftirfarandi, so kemur hon væl og virðiliga til ta niður-stöðu: Skiparin má av brúnni!

Er neyðugt við uttanríkisráðharra í Føroyum?

BJØRN KALSØ

Eftir nýggjastu veljara-kanningina kom fram, at Jørgen Niclasen ikki heldur tað geva meining at kanna undirtøku hansara millum veljarar sum lög-mansevni. Heldur átti kanningin at lýst undirtøku hansara sum uttanríkisráð-harri. Tí: »...so hevði velj-arin nakað at fyrihalda seg til«. Og sum hann málbar seg: »... eg havi jú ongantið roynt løgmannsstarvið...«.

Men spurningurin er, um ikki rættari hevði verið at spurt veljaran, um neyðugt er við Uttanríkisráðharra í Føroyum!

Onnur kunnu loysa uppgávuna

Jóannes, Høgni, Jenis og Tobbi stovnaðu Uttanríkis-ráðið, tá CHE-kabalin varð lögð. Jørgen hevur arvað ráðið í nýggju ABC. Trupulleikin er bara, at hvørki undanfarni uttan-rikisráðharri, Høgni Hoydal ella núverandi, Jørgen Niclasen, hava megnað at skapt ráðnum sín sjálvsagða legitimitet og platform at standa á. Tað man eisini vera trupult at finna legitimitetin og rætta platformin, tí uttan-rikismál eru enn ikki føroysk sermál.

Av tí sama veit eingin rættiliga, hvat tað er, sum uttanríkisráðharrin fæst við, og sum annaðhvørt lögmaður, landsstýrismað-urin í fiskivinnumálum ella nú eisini landsstýrismaður-

in í vinnumálum ikki høvdu megnað at avgreitt eins væl. Áðrenn Uttan-rikisráðið varð stovnað, vóru tað mest lögmaður og landsstýrismaðurin í fiski-vinnumálum, sum tóku sær av okkara viðurskiftum við umheimin, og landsstýris-maðurin í vinnumálum umsat ferðavinnu og Sam-vit, sum nú er endað inni í stóra Uttanríkisráðnum.

Uttanríkisráðið er nýtt við fáum, helst ongum stórpolitiskum úrslitum at vísa á. Tí ivist eg í, um rætt hevði verið millum veljara-rnar at kanna undirtøkuna hjá Jørgeni sum uttanríkis-ráðharra heldur enn, hvussu nógv vilja hava hann sum lögmann. Serliga tá hugsað verður um, at tað bara hava verið tveir uttanríkisráð-harrar í politisku søgu okkara. Veljarakanningin

hevði helst bara víst eina fifty fifty undirtøku millum teir báðar Høgna og Jørgen. Og hvat hevði tað sagt okkum? Púrt einki!!

Nei, rættari hevði verið at spurt veljaran, um neyð-ugt er við Uttanríkisráð og uttanríkisráðharra í Føroyum í verandi stöðu.

Uttanríkispolitisk úrslit við ella uttan Uttanríkisráðharra

Fleiri stórmál vórðu av-greidd á uttanríkispolitiska økinum í Føroyum uttan uttanrikisráðharra. Dømini eru mong. Nevnt kunnu: 200 fjórðinga fiskimarkið, millumlanda fiskiveiðu-avtalar við fleiri lond, undirgrundin yvirtikin, strandalandaavtalar um svartkjaft, sild og makrel, grundarlag fyri fiskirætt-indum eftir uppsjóarfiski í

Kyrrahavinum vóru skapt og drúgt fyrireikingar-arbeiði varð gjørt fyri at undirbyggja okkara krøv til havbottn og undirgrundina á Hatton- Rockallleiðini, - bara fyri at nevna nøkur.

Enn er ikki so long tíð liðin, síðan Uttanríkisráðið varð stovnað. Tað er tí kanska í fyrra lagi at gera niðurstøður um nyttuvirðið. Men gongdin higartil gevur ábendingar um lakari úrslit enn frammanundan.

Eitt nú ógreiði ES - EFTA politikurin, ivasama avtalan um norðara partin av makrelstovninum, har vit einans fingi 15% í mun til 85% til Noreg við seinastu samráðing, fiskiveiðu-avtalan við Ísland, har 40% av kalvakvotuni eru fallin burtur og málið um landing og framleiðslu av lodnu til matna, benda á sama borð-

ið. Málini flóta nú meir enn nakrantíð millum Uttan-rikis- og Fiskimálaráðini í londunum báðum og verða tí ikki loyst.

Tað er tí einki ið bendir á, at ein uttanríkisráðharri í sjálvum sær skapar úrslit. Tvørturímóti siga ábend-ingarnar og royndirnar, at ein væl skipað uttanrikis-deild á Løgmannsskrivstov-uni og ein samráðingar-deild í Fiskimálaráðnum eins og frammanundan hevði verið hópin biligari og ivaleyst skapt somu ella betri úrslit á hesum fyri landið týðningarmikla øki.

Brúk er jú fyri hvørjum oyra í hesum døgum. Tí er einki at ivast í, at eitt umskipað landsstýri við færri landsstýrissfólkum hevði verið eitt gott átak.